

Arrest

nr. 236 674 van 10 juni 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. KÖSE
André Dumontlaan 210
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 27 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 mei 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. KÖSE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een staatsburger te zijn van Sierra Leone geboren te Makeni van Temne origine. U ging naar school tot het derde secundair, tot u ongeveer 15 jaar oud was. U diende om financiële redenen met school te stoppen en daarna werkte u als taxichauffeur op een motor. U huurde daarbij deze motor van een vriend, die u daar steeds een vast bedrag diende voor te betalen. U heeft een vriendin, F. F., zij verblijft momenteel in Makeni. Op 21 april 2015 werd u tijdens uw werk op de motor tegengehouden door twee mannen die twee zakken bij hadden. Ze vroegen u hen te vervoeren. U werd echter tegengehouden door de politie. U dacht dat dit was omdat u met drie op de motor zat, wat verboden is.

De zakken van uw passagiers werden onderzocht en u beseftte dat zij vol zaten met wapens. U werd samen met hen opgepakt. U probeerde uit te leggen dat u deze mannen niet kende maar de agenten wilden niet naar u luisteren. U bleef twee weken in de cel en op 05 mei 2015 diende u voor de rechtbank te verschijnen. U werd twee maanden in voorhechtenis geplaatst in afwachting van uw proces op 15 juli 2015. Echter, nog voor u voor de rechter moest komen bent u vanuit de rechtbank ontsnapt. U vreest tot een langdurige gevangenisstraf of zelfs tot de dood veroordeeld te worden. U vluchtte naar een nabij gelegen dorp. Uw familie liet u weten dat naar u gezocht werd, zij werden een brief gegeven dat u zich diende aan te melden. U bleef enkele dagen in dit naburig dorp en besloot daarna, op 20 juli 2015, het land te verlaten. U besprak met uw familie dat het te moeilijk was om nog langer in Sierra Leone te blijven en zij gaven u wat geld om uw reis te kunnen aanvatten. Onderweg ontmoette u steeds mensen die u met de auto verder hielpen. U reisde naar Guinee, Mali, Burkina Faso, Niger, Algerije en vervolgens Libië. Vanuit Libië stak u met een bootje de zee over naar Italië. Op 12 september 2016 kwam u aan in Italië, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende. U werd er echter niet goed behandeld en kreeg er nog steeds geen beslissing in uw verzoek. Op 06 juli 2018 bent u uiteindelijk vertrokken uit Italië en reisde u verder naar België, waar u op 12 juli 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u attesten neer die aantonen dat u Nederlandse les volgt en loonbrieven om aan te tonen dat u enige tijd aan het werk was.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor een veroordeling aangezien u in verband wordt gebracht met criminelen. Er kan echter niet worden aangenomen dat u op deze basis aanspraak kunt maken op internationale bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). Uit uw verklaringen blijkt immers dat de door u aangehaalde problemen louter gemeenrechtelijk van aard zijn. U verklaart namelijk geen enkel ander probleem te hebben gekend en zonder dit voorval het land niet te hebben verlaten (notities persoonlijk onderhoud (verder CGVS) p.19). U vreest dan ook enkel en alleen een veroordeling voor de rechtbank omwille van criminele feiten, u verklaart te vrezen veroordeeld te worden maar eens je je straf zou hebben uitgezeten zou u geen verdere gevolgen meer kennen (CGVS p.28). Evenmin haalt u specifieke redenen aan waarom niet geloofd zou worden dat u niets te maken heeft met die criminelen of waarom u een zwaardere veroordeling zou dienen te vrezen. U verklaart dat er gesteld wordt dat u liegt maar kunt geen redenen aanduiden waarom u niet correct zou behandeld worden of waarom de politie of de rechter uw verklaringen niet zou aanvaarden (CGVS p.23 en p.26). Evenmin kunt u enige reden aanduiden waarom de betrokken criminelen u niet uit de wind wilden zetten en bevestigen dat zij u niet kenden en dat u niets met deze hele zaak te maken had (CGVS p.24). Hoewel u hen hier verschillende keren over heeft aangesproken waren zij niet bereid u hiermee te helpen, maar op geen enkel moment haalt u enige gronden aan, waarom zij dit weigerden, die beschouwd kunnen worden als één van de criteria gespecificeerd in de Conventie van Genève. De motieven die u in het kader van uw asielrelaas aanhaalde, houden bijgevolg geen verband met één van de criteria van de Conventie van Genève voor de toekenning van internationale bescherming en ook de eventuele problemen die hieruit zouden kunnen voortvloeien ten opzichte van uw persoon, kunnen niet als 'vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève worden beschouwd en behoeven als dusdanig geen internationale bescherming.

Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U heeft geenszins aannemelijk weten te maken dat er in uw hoofde een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst, in casu Sierra Leone. Verschillende elementen wijzen er op dat de gevolgen die u vreest niet van die aard zijn dat deze ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing zouden uitmaken.

Indien u werkelijk zou vrezen voor een verregaande bestraffing valt namelijk aan te nemen dat u tracht zich zo goed mogelijk te informeren over de situatie waarin u zich bevindt of de gevolgen die u zou kunnen kennen, het feit dat u dit naliel laat toe te besluiten dat u geen ernstige schade dient te vrezen. Het schaadt uw geloofwaardigheid te vrezen voor ernstige schade omwille van uw vervolging dan ook fundamenteel dat u niet op de hoogte bent van het uiteindelijke vonnis in uw zaak. U verklaart niet gehoord te hebben of u uiteindelijk al of niet veroordeeld werd of wat de straf inhield. U weet zelfs niet welke straf u zou kunnen riskeren. U verklaart dat het mogelijk is dat men hiervoor de doodstraf krijgt of dat men misschien tot tien tot vijftien jaar gevangenisstraf veroordeeld kan worden (CGVS p.23). Bijgevolg bent u zelfs niet op de hoogte wat u mogelijks boven het hoofd zou kunnen hangen. Evenmin weet u of uw familie op de hoogte is van het uiteindelijke vonnis. U zou hier nooit naar gevraagd hebben en wilt dit zelfs niet weten, u meent dat aangezien u niet in het land bent het niet belangrijk is om dit te vragen (CGVS p.26-27). **Dat u niet nog maar de minste interesse vertoont in het verdere verloop van uw zaak toont aan dat dit niet een zodanige impact kan inhouden dat dit als ernstige schade kan worden beschouwd.** Dit terwijl u wel degelijk nog contact onderhoudt met familie en vrienden in Sierra Leone (CGVS p.8-9) en dus mogelijkheden te over hebt om zich te informeren naar de uiteindelijk uitkomst in uw proces. Ook met betrekking tot degene waar u samen mee terecht stond weet u niet wat uiteindelijk met hen gebeurde. U kan enkel gokken dat zij misschien nog in de gevangenis zijn maar heeft ook hier geen uitsluitel over (CGVS p.20). Dat u hier niet de minste interesse in vertoont ondergraft uw geloofwaardigheid onterecht te worden veroordeeld volledig.

Zelfs over uw proces zelf en de actoren in dit proces kan u zo goed als geen informatie verschaffen, wat er opnieuw op wijst dat de gevolgen die u vreest niet van die aard zijn dat zij kunnen beschouwd worden als ernstige schade. U weet zo goed als niets over de mannen waardoor u in deze benarde situatie zou zijn terecht gekomen of zelfs over de feiten die zij zouden gepleegd hebben. U verklaart zelfs nadat u samen met hen terecht zou hebben gestaan voor dezelfde feiten u niets over hen te weten bent gekomen (CGVS p.20). U verklaart zelfs geen contact met hen te hebben gehad na de arrestatie, behalve wanneer u hen bij toeval zag in de gevangenis (CGVS p.20). **Dat u van dezelfde feiten zou beschuldigd worden en samen met hen zou veroordeeld worden zonder ook maar enige interesse in hen te vertonen, is opmerkelijk en doet afbreuk aan uw geloofwaardigheid valselijk van dergelijk ernstige feiten beschuldigd te zijn geweest.** Verder bent u niet op de hoogte van het verleden van deze criminelen, u weet niet of zij eerder al voor andere feiten werden veroordeeld (CGVS p.21). Indien u samen met hen terecht staat lijkt het niet onbelangrijk om op de hoogte te zijn van het profiel en het verleden van degenen waarmee u samen dreigt veroordeeld te worden. **Voorts bent u over de feiten zelf evenzeer zo goed als niet geïnformeerd.** U verklaart dat deze mannen enige tijd voordien de dochter van een bankier hadden overvallen en verkracht (CGVS p.17). U weet echter zo goed als niets over deze feiten, ook al beweert u ook hiervan mede-beschuldigd te worden (CGVS p.22). Zo kent u enkel de voornaam van het meisje dat zij zouden hebben overvallen (CGVS p.22). Ook kan u deze feiten niet precies in de tijd situeren, u weet niet wanneer zij de dochter van deze bankier zouden hebben overvallen (CGVS p.21). Dat u zo goed als niets over deze feiten weet te vertellen is opmerkelijk, zeker aangezien u verklaart ook zelf met deze feiten in verband te worden gebracht. Hoewel u dit in eerste instantie niet zo aangeeft, u verklaart namelijk wanneer u gevraagd wordt naar de precieze beschuldigingen tegenover u enkel beschuldigd te worden van wapenbezit aangezien u samen met deze mannen die deze wapens bij zich hadden werd aangetroffen. Zelfs wanneer u wordt gevraagd of u nog van andere zaken werd beschuldigd verwijst u enkel naar het feit dat u met drie personen op een motor werd tegen gehouden, wat eveneens verboden is (CGVS p.21). Later beweert u echter 'natuurlijk' ook van deze verkrachtingszaak beschuldigd te worden (CGVS p.22). **Dat u zelfs uw beschuldigingen niet duidelijk weet te stellen doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaring onterecht veroordeeld te zullen worden voor dergelijke zwaarwichtige feiten.**

Ook het feit dat u allerminst alle mogelijkheden om zich te verdedigen heeft uitgeput schaadt uw geloofwaardigheid ernstige schade te hebben gevreesd in uw land van herkomst.

Vooreerst heeft u de mogelijkheid om uw standpunt toe te lichten voor de rechter niet aangegrepen. U verklaart dat u diende te verschijnen op 15 juli 2015 en tijdens die zitting de kans geboden zou worden om uw visie op de gebeurtenissen te verduidelijken (CGVS p.25). Echter, u besloot te vluchten voor u nog maar deze kans had aangegrepen om de rechter te verduidelijken wat precies was voorgevallen. **Verder verklaart u evenmin een advocaat onder de arm te hebben genomen om uw zaak te verdedigen** (CGVS p.24). U verklaart onvoldoende financiële middelen te hebben gehad om een advocaat te betalen en noemt dit de enige reden waarom u geen advocaat zou hebben aangesproken. U verklaart evenmin iemand te hebben aangesproken om u te helpen een advocaat te kunnen betalen (CGVS p.24). Dit terwijl u verklaart dat indien u een advocaat had u zich wel zou kunnen verdedigen, u verklaart namelijk dat een rechter enkel luistert naar de advocaat en dat u met een advocaat wel in beroep zou kunnen gaan tegen de uitspraak (CGVS p.26). **Dat u nalaat nog maar de mogelijkheid van een advocaat te overwegen wijst er op dat u niet in die mate vreesde voor de gevolgen van een veroordeling dat dit ernstige schade zou uitmaken.** Het is bovendien in deze eveneens opmerkelijk dat uw familie wel het nodige geld kon verzamelen om uw vertrek uit het land te organiseren. U verklaart dat zij u op korte termijn geld gebracht hebben terwijl u ondergedoken zat. Dit geld hadden zij kunnen samenbrengen maar u verklaart dat dit onvoldoende is om een advocaat te betalen (CGVS p.26). Dat zij wel deze stappen ondernemen om u het land uit te brengen maar niet om de situatie waarin u zich zou bevonden hebben het hoofd te bieden, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van de situatie waarin u zich zou bevonden hebben. **Verder verklaart u lid te zijn van de vakbond van de motortaxirijders (CGVS p.12) maar ook zij zouden niet tussenbeide zijn gekomen in uw zaak.** U verklaart dat uw familie hen zou gecontacteerd hebben maar dat zij niets hebben ondernomen. U weet echter niet concreet hoe zij hebben gereageerd aangezien het uw familie is die hen contacteerde, u bent niet op de hoogte van hun concrete reactie of van de reden waarom zij niet tussenbeide zouden komen om één van hun leden bij te staan (CGVS p.24). Evenmin ondernam u enige andere stappen ter verdediging. U verklaart dat er verschillende organisaties bestaan die u zouden kunnen verdedigen indien u onterecht zou veroordeeld worden, zo noemt u organisaties tegen corruptie en Unicef. Echter, ook geen van deze organisaties zou u gecontacteerd hebben om een veroordeling te vermijden (CGVS p.24). **Hieruit komt dan ook duidelijk naar voren dat u verre van alle mogelijkheden heeft uitgeput om de problemen die u meent te hebben gekend aan te pakken, wat opnieuw uw nood aan internationale bescherming omwille van de verregaande gevolgen die u verklaart omwille van deze feiten te kennen ondermijnt.**

Daarnaast legt u niet nog maar een begin van bewijs neer dat u vervolging zou vrezen in Sierra Leone. U legt geen enkel document neer met betrekking tot uw zaak, wat toch uiterst opmerkelijk is aangezien u verklaart dat er een strafzaak tegen u loopt waarvoor u reeds in voorhechtenis bleef en waarvoor u werd opgeroepen voor de rechtbank. Het feit dat u hier geen enkel document kan van neerleggen doet twijfel rijzen bij de feiten die u aanhaalt en de veroordeling die u verklaart te vrezen.

Op basis van hierboven aangetoond gebrek aan initiatief om uw situatie aan te klagen en uw beperkte kennis met betrekking tot de feiten waarvoor u dreigt te worden veroordeeld kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen te hebben gevreesd onterecht een veroordeling op te lopen die van die aard is dat dit als ernstige schade kan worden beschouwd.

De documenten die u wel neerlegt ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming zijn niet in staat deze beoordeling te wijzigen. Het betreft namelijk documenten die los staan van een vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Het gegeven dat u de Nederlandse taal leert en in België reeds gewerkt heeft brengt niets bij tot de feiten die u aanhaalt in uw land van herkomst. Voor een beoordeling van dergelijke documenten die blijf geven van enige integratie in België dient u zich te wenden tot de geëigende procedure, met name een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van humanitaire redenen.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker volgende schendingen aan:

- "- Schending van artikelen 3, 5, 6 en 7 van het EVRM,*
- Schending van artikel 1 van de Conventie van Genève in samenhang met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, i.h.b. de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel,*
- Schending van de artikelen 48/3 en 62 van de wet van 15 december 1980,*
- Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 aangaande de motivering van administratieve beslissingen".*

Verzoeker stelt:

"Verweerster hanteert in casu de stelling dat een schending van art. 3 EVRM aangetoond dient te worden aan de hand van 'concrete gegevens, eigen aan de zaak van betrokkene'. De vreemdeling moet m.a.w. doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij persoonlijk in het land waarnaar hij zou worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling.

Op basis van deze onvolledige juridische redenering dient de kandidaat asielzoeker bijgevolg zijn beweringen te staven met concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken feiten.

Deze stelling kan echter in geen geval worden gevolgd! De bewijsvoering die verweerster hanteert is immers de bewijsvoering die van toepassing is op een persoon die niet tot een kwetsbare groep behoort die op systematische wijze wordt onderworpen aan foltering of mensonterende behandelingen.

Conform vaste rechtspraak stelt het EHRM immers het volgende aangaande de bewijslevering van het risico op een onterende behandeling: [...]

Verweerster gaat in casu volledig voorbij aan het feit dat in Sierra Leone het strafrechtelijk beleid allesbehalve met respect voor de mensenrechten verloopt. De overvloedige schendingen van de mensenrechten (art. 3, 5, 6 en 7 EVRM) kunnen geenszins serieus worden betwist. Verzoeker had terecht te vrezen dat zijn strafrechtelijke vervolging niet op eerlijke wijze zou gebeuren binnen een redelijke termijn."

Verzoeker citeert landeninformatie omtrent de situatie in de gevangenissen in Sierra Leone.

Verzoeker verwijst naar de principes inzake de motiveringsplicht.

Beoordeling

2.2.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker verwijst naar de schending van de artikelen 5, 6 en 7 van het EVRM maar hij werkt niet uit op welke wijze deze bepalingen werden geschonden door de bestreden beslissing. Deze aangevoerde schendingen zijn onontvankelijk.

2.2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, "Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights", Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, "*Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*", 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, "*Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*", nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

2.2.3. Verzoeker verwijst naar landeninformatie inzake de detentieomstandigheden en stelt te vrezen dat de strafrechtelijke vervolging niet op eerlijke wijze zou gebeuren binnen een redelijke termijn.

2.2.4. De Raad dient vast te stellen dat verzoeker geen concrete betwisting voert inzake de motivering in de bestreden beslissing die stelt dat de aangehaalde motieven geen verband houden met één van de criteria van de Conventie van Genève voor de toekenning van internationale bescherming. Deze motivering wordt derhalve niet ontkracht.

2.2.5. Verzoeker voert evenmin enig concreet verweer inzake de navolgende vaststellingen in de bestreden beslissing waaruit de algemene ongeloofwaardigheid van zijn relaas blijkt:

- verzoekers geloofwaardigheid te vrezen voor ernstige schade omwille van strafrechtelijke vervolging wordt fundamenteel aangetast omdat hij niet op de hoogte is van het uiteindelijke vonnis;
- verzoeker vertoonde niet de minste interesse in het verdere verloop van zijn zaak;
- over het proces zelf en de actoren in dit proces kan verzoeker nagenoeg geen informatie verschaffen;
- over de feiten zelf blijkt verzoeker zo goed als niet geïnformeerd;
- verzoeker heeft niet alle mogelijkheden uitgeput om zich te verdedigen (zijn standpunt toelichten voor de rechter, een advocaat raadplegen, de vakbond van de motortaxirijders laten tussenkomen);
- verzoeker legt geen enkel document neer met betrekking tot zijn zaak hoewel hij verklaart dat er een strafzaak tegen hem loopt waarvoor hij reeds in voorhechtenis bleef en werd opgeroepen voor de rechtbank;
- de documenten die verzoeker wel neerlegt zijn documenten die los staan van een vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade.

Gelet op het gebrek aan enig document en de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen, kan aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend. Verzoeker brengt evenmin enig begin van bewijs bij inzake de mogelijke toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.2.6. Gelet op de voorgaande vaststellingen is de bijgebrachte landeninformatie, die geen betrekking heeft op de persoon van verzoeker, niet dienstig.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS